

Juridik är religiösa sakrament.

Om du gillar en religion, då följer du förhoppningsvis religionens sakrament, föreskrifter och ceremonier.

Legitimiteten för civilisation är om den understödjer fysisk, emotionell och intellektuell utveckling.

När en civilisation och en religion uppfattas mer som ett hinder än ett stöd, då lämnar du religionen eller civilisationen.

Auktoritära religioner och civilisationer har dock låg tolerans för avhoppare.

"Man kan ligga en bit före som en fyr, kommer man för långt bort så blir man otydlig" skrev Jan Rosbäck till mig. Ja, när man tänker i termer av var vi gick fel för flera tusen år sedan, då uppfattas man lätt som otydlig. Tell me about it... 2009 sa en dialogpartner till mig att "*If you imagined yourself already to be in the age of knowledge, then the propaganda got you. The last 5000 years, we've been under hierarchical authoritarian control. Which is antithetical to the freedom required for The Age of Knowledge.*

" Vi talade alltså om den kommande Age of Knowledge. Jag har som ni förstår grunnat en hel del på detta med grunden för civilisation. Och på snacket om mänskliga rättigheter. Det är ju som det sades, frihet behövs för kunskap - och inte bara för kunskapens tidsålder, utan för visdomens. I naturen finns inga naturgivna rättigheter. Genom detta enkla resonemang inses att mänskliga rättigheter inte är en naturlag, för naturlagar går det inte att bryta mot, men en auktoritet kan mycket väl ta ifrån dig dina rättigheter. Behövs bara mer makt.

Därför är det genom organisering, dvs civilisation, som rättigheter kan skapas. Legitimiteten för en civilisation beror av huruvida den understödjer fysisk, emotionell och intellektuell utveckling. När en civilisation upphör att försvara dina rättigheter och slutar understödja fysisk, emotionell och intellektuell utveckling, då förlorar den därmed samtidigt alla egna rättigheter och all egen legitimitet. Auktoritära civilisationer har dock som redan påpekats låg tolerans för avhoppare. De är som en sekt som inte tolererar avhoppare. Med juridiska överstepräster som övervakar

civilisationens sakrament, föreskrifter och ceremonier.

Eftersom dessa juridiska överstepräster har teologiska skrifter som kallas konventioner och lagar, och eftersom dessa skrifter erkänner tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, dvs att du inte kan tvingas tillhöra något visst tankesystem, såsom det tankesystem som enligt de legalt skriftlärdes fundamentalistiska bokstavstolkning av sina "heliga lagtexter" tydligen anser sig ha företräde att tolka rätt och fel framför verkliga levande människor som tar fullt ansvar för sitt eget handlande och den skada det eventuellt vållar andra, så kan denna paradox i deras egen lära användas för att göra dessa juridiska överstepräster svarslösa.

Förutsägbart har ingen jurist bemött denna paradox utan "svaren" kommer i form av icke-svar och i form av åsikter och ställningstaganden som ö.h.t. ej berör dessa frågor ens när de lyfts. Därav förstås att jurister är ett prästerskap som ej har några svar när dess teologiska grundantaganden ifrågasätts. Detta prästerskap måste ifrågasättas, för hur kan vi annars lämna den auktoritära inlåsningen i en icke längre funktionell modell för civilisation?

Du har alltså inga rättigheter om de tas ifrån dig, men samtidigt förlorar den som tar ifrån dig dina rättigheter sina egna. Det finns därför skäl att försvara rättigheter. Även om mänskliga rättigheter inte i sak är avhängiga om någon har erkänt desamma eller ej, utan om de kan försvaras, så kan det vara värt att påpeka att i Förenta Nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna från 1948, Artikel 18, erkänner man tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Inklusiv rätten att byta tro. Inklusiv rätten att antingen ensam eller tillsammans med andra offentligt eller privat manifesteras sin tro genom att lära ut den samt praktisera den. Min rätt att praktisera det jag tror på är utsatt för kränkning.

Även Europeiska Unionens stadga om de grundläggande rättigheterna erkänner tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. D.v.s. rätt att inte tvingas tillhöra något visst tankesystem, såsom det tankesystem som enligt de legalt skriftlärdes fundamentalistiska bokstavstolkning av sina "heliga lagtexter" tydligen anser sig ha företräde att tolka rätt och fel framför verkliga levande människor som tar fullt ansvar för sitt eget handlande och den skada det eventuellt vållar andra, men inte anser sig ha ansvar att följa fundamentalisternas lagtolkningar. Att tro att dagens skriftlärde skulle ha sådan rätt är gammeltestamentligt tänkande och fundamentalism i dess allra värsta form. Ingen är skyldig att följa fundamentalistiska tankesystem och den som hävdar något annat jobbar, ofta helt omedvetet, för förtryck och tyranni. Ingen jurist har bemött detta, utan "svaren" kommer som sagt i form av icke-svar och i form av åsikter och ställningstaganden som ö.h.t. ej berör dessa frågor ens när de lyfts. Och därav förstås alltså att jurister är ett prästerskap som ej har några svar när dess teologiska grundantaganden

ifrågasätts.

När civilisation inte handlar om att understödja fysisk, emotionell och intellektuell utveckling, då handlar den istället om mänskligt slavdrivande. Det mänskliga slavdrivandet såsom uppfunnet för tusentals år sedan går ut på att kila in sig mellan människan och alltet, som en mellanhand. Kan vara i olika avseenden. Oavsett i vilket avseende så är det till sin funktion ett slags prästerskap och en religion som tillåter och legitimerar detta. Denna religion kan sedan kallas ideologi eller något annat. Så länge civilisation understödjer goda och eftertraktade värden kan slaveriet vara frivilligt. Men när dessa mellanhänder tar sig större friheter och förmåner än vad som kan vara berättigat för de tjänster de utför, då är det hög tid att bryta sig ur deras religion och sekt. Som nu.

Frihet behövs för kunskapens och visdomens tidsålder.

Fotnot:

Texten ovan ligger även utlagd som bloggning på <http://blog.lege.net/?/357-Frihet-behoevs-foer-kunskapens-och-visdomens-tidsalder.html>

. Där kan den även kommenteras.

— LegeNet Holistisk detektivbyrå

//

Kommentar från LegeNet Holistisk detektivbyrå 2015-07-02 23:28:03:

Argumentet för att en människa ändå när hon har behov därav måste kunna använda den juridiska fiktionen, den så kallade fysiska personen, är naturligtvis att samhället har konstruerats så att det har gjorts omöjligt att fullt ut åtnjuta de mänskliga rättigheterna utan denna möjlighet. Görs samhället om så den juridiska fiktionen ej längre är nödvändig, då kan dess vid behovs användande naturligtvis ej heller hävdas som mänsklig rättighet. Om den juridiska fiktionen ej längre skulle behövas för att komma i åtnjutande av samtliga mänskliga rättigheter, då skulle jag som människa behöva välja mellan att alltid stå under dess begränsningar, eller att aldrig göra det. Så är det dock inte i dag, i dag är jag tvungen att ha tillgång till den för att ha tillgång till samtliga mänskliga rättigheter, men samtidigt kan jag för att ha tillgång till samtliga mänskliga rättigheter inte alltid vara tvungen att agera under person.

Ingen har ens försökt motbevisa mitt påstående att jag ej är tvungen att förknippas med 'fysisk' eller annan person. En sådan rättslig dialog skulle jag se fram emot. Det måste då vara värdebaserad (= värdefull!) dialog, inte att en jurist 'viftar med juristtrollstaven', och ut ur juristhatten 'finner' juristen 'en juristkanin' — alltså att 'domstolen finner', utan varje sakargumentering och utan att förklara varför det ena eller det andra 'ej befanns rättsligt relevant'. För "nu fattar den härskande klassens redskap beslut u.p.a., utan personligt ansvar. [...] Domstolen, liksom rättsvetenskapsmannen, argumenterar inte längre för sin ståndpunkt, ty det behövs inte; domstolen och rättsvetenskapsmannen "finner".²⁹ [...] Juridiken, ursprungligen en filosofisk tradition, med Salomonisk rättvisa som det närmaste makthavaren kommer pragmatik framför bevisbörderegler och fragmentarisering genom särskiljning med hjälp av konstruktioner som "rättslig relevans" reduceras till teknik och bygger sin auktoritet på avsvärande av eget ansvar istället för empiri och vishet."

²⁹ Jmf den kritik Iain Cameron räkar mot Svea Hovrätt och dess avsaknad av öppen argumentation, skapande legitimitetsproblem för domstolen, när domstolen i centrala ärenden underlåter att argumentera utifrån annan auktoritet än etablerad position. Det går, enligt Cameron, och jag är som framgått ense, helt enkelt

inte an: "Domstolen deltar i en tre-partsdialog genom sina domskäl — i synnerhet i rättighetsfrågor." Dagens Juridik 2014-10-31 <http://www.dagensjuridik.se/2014/10/domstolen-deltar-i-en-trepartsdialog> "

(s. 36-37, [Dennis Töllborg](#), [Ruinerna hävdar att byggnaden var vacker / Our Era's Fear of Quality](#) , in english on pp. 41-42.)

Kan en jurist 'vifta med juristtrollstaven', och ut ur juristhatten 'finna' 'en juristkanin' — alltså att 'domstolen finner', utan varje sakargumentering och utan att förklara varför det ena eller det andra 'ej befanns rättsligt relevant', ja, då kan du och jag lika gärna, och på precis lika stark rättslig grund, 'finna' att domstolen 'ej är rättsligt relevant'. Det som gäller för den ena, ska gälla för den andra. Allt annat innebär ett stöd för värderingen att 'makt är rätt'. Vilket enligt min värdering är en mycket dålig värdering. Det är för att jag inte har en sådan dålig värdering som jag noga argumenterar för allt jag påstår, för annars kunde jag ju som sagt lika gärna själv bara 'finna' att jag har rätt...

Det spelar heller ingen roll hur många som har låtit sig bedras, eller hur fina titlar och medaljer de som har låtit sig bedras har, för som Lord Denning dömde, "Fraud unravels everything". Lyckligtvis för iallafall en del av de som mer naivt deltagit i bedrägerierna så finns det visst lagstöd för att den som inte förstår att den begår en korrupt handling, ej heller nödvändigtvis är straffrättsligt ansvarig för sådan korrupt handling, här förklarar av en professor i rättsvetenskap:

"High-level corruption är svårgräpbar. Ett av skälen därtill, kanske det viktigaste, är att den svarar mot normaliteten i den rådande kontexten, och därför ofta är omedveten för de inblandade — de ser helt enkelt inte agerandet som korrupt, eftersom de agerar som alla andra gör."⁴⁰ Och lever i en värld där man är övertygad om att korruption inte förekommer i Sverige, eller i varje fall i väldigt låg utsträckning, endast kan förstå low-level corruption som korruption och där påståenden om high-level corruption utgör "konspirationsteorier", traditionellt framförda av "rättshaverister" eller, som den moderne juristen uttrycker det för att visa att de missann hänger med, "foliehattar". Inom juridiken säger vi att de därmed saknar uppsåt, vilket kan vara en ansvarsbefriande grund, och faktiskt är det när det gäller korruptionsbestämelsen

Frihet behövs för kunskapens och visdomens tidsålder

Skrivet av LegeNet
2015-04-28 16:30 -

i brottsbalken. High-level corruption blir därför ofta lika med legal korruption, legalized corruption.

41

